εισαγωγή επιστημονικής συσκευής με δασμολογική ατέλεια μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται προς τις ελάχιστες απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης, εφόσον απευθύνεται προς τα κράτη μέλη που συμμετέσχαν στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων της επιτροπής δασμολογικών ατελειών, και περιλαμβάνει τα απαραίτητα στοιχεία ώστε το υποκείμενο δικαίου το οποίο αφορά να μπορεί να διαπιστώνει ενδεχόμενες αντικανονικότητες που θίγουν την εγκυρότητά της.

2. Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2784/79, που καθορίζει τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 1798/85 περί εισαγωγής αντικειμένων εκπαιδευτικού, επιστημονικού ή μορφωτικού χαρακτήρα με απαλλαγή από τους δασμούς του κοινού δασμολογίου, δεν προβλέπει ούτε τη συμμετοχή του αιτούντος την απαλλαγή στην εξέταση που διενεργείται στα πλαίσια της Επιτροπής Δασμολογικών Ατελειών από τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών ούτε δικαίωμα ακροάσεως του αιτούντος πριν η Επιτροπή λάβει την απόφαση με την οποία διαπιστώνεται αν το όργανο ή η συσκευή συγκεντρώνει ή όχι τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να χορηγηθεί δασμολογική ατέλεια.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JEAN MISCHO
της 29ης Μαΐου 1986 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

I — Περιστατικά

Η υπόθεση την οποία εκδικάζει σήμερα το Δικαστήριο εντάσσεται στα πλαίσια σειράς υποθέσεων που απασχόλησαν τελευταία το Δικαστήριο σχετικά με την εισαγωγή αντικειμένων επιστημονικού χαρακτήρα με απαλλαγή από τους δασμούς του κοινού δασμολογίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Finanzgericht της Έσσης υποβάλλει ερώτημα, σύμφωνα με το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, ως προς το *κύρος* της *αποφάσεως 82/586/ΕΟΚ* της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1982, με την οποία διαπιστώνεται ότι η εισαγωγή της συσκευής « Nicolet-high speed signal averager, model 1174, with accessories » δεν μπορεί να διενεργηθεί με απαλλαγή από τους δασμούς του κοινού δασμολογίου (ΕΕ 1982, L 243, σ. 30).

Διάδικοι στην κύρια δίκη είναι:

— αφενός, η εταιρία Nicolet Instrument GmbH, προσφεύγουσα, η οποία εισήγαγε το 1982 από τις Ηνωμένες Πολιτείες δύο συσκευές με την ανωτέρω ονομασία και μια συσκευή ενθέσεως ευκάμπτων δίσκων ηλεκτρονικού υπολογιστή τύπου « NIC-285 diskette system », προοριζόμενες για το Ινστιτούτο Ιατρικών Ερευνών Max-Planck της Χαϊδελβέργης και για την Πανεπιστημιακή Νευρολογική Κλινική του Κιέλου·

— αφετέρου, το Hauptzollamt (Κεντρικό Τελωνείο) του αεροδρομίου της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, καθού, το οποίο, με αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου και 28ης

* Μετάφραση από τα γαλλικά.

Οκτωβρίου 1982 και της 10ης Μαρτίου 1983, επέβαλε επί των εισαγωγών αυτών, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω αποφάσεως 82/586/ΕΟΚ, δασμούς ύψους 7 172,89 γερμανικών μάρκων.

Μετά από πολλές διοικητικές ενστάσεις που το καθού απέρριψε ως αβάσιμες, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht της Έσσης το οποίο, βάσει εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης του Buchwald, Universitätsrat στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, την οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα, διατύπωσε αμφιβολίες ως προς το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η βασική κοινοτική ρύθμιση είναι αυτή στην οποία αναφέρεται η απόφαση 82/586/ΕΟΚ, δηλαδή:

— ο κανονισμός 1798/75 του Συμβουλίου, της 10ης Ιουλίου 1975, περί εισαγωγής αντικειμένων εκπαιδευτικού, επιστημονικού ή μορφωτικού χαρακτήρα με απαλλαγή από τους δασμούς του κοινού δασμολογίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/002, σ. 87), όπως τροποποιήθηκε ιδίως με τον κανονισμό 1027/79 του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 223)·

— ο κανονισμός 2784/79 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1979, περί καθορισμού των διατάξεων εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού 1798/75 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 8), που κατήργησε τον κανονισμό 3195/75 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1975.

Οι κανονισμοί αυτοί είναι γνωστοί στο Δικαστήριο, το οποίο τελευταία εκλήθη επανειλημμένα να προβεί στην ερμηνεία τους. Δεν θα τους αναλύσω κατά συνέπεια λεπτομερώς, αλλά θα αναφερθώ σ' αυτούς κατά τρόπο συγκεκριμένο στη συνέχεια των προτάσεών μου.

II — Σκεπτικό

Οι αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα έναντι του κύρους της αποφάσεως 82/586 της Επιτροπής είναι τρεις:

1) έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας (άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΟΚ)·

2) παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος ακροάσεως κάθε ενδιαφερόμενου·

3) πλάνη περί την εκτίμηση όσον αφορά τον επιστημονικό ή μη επιστημονικό χαρακτήρα των εν λόγω συσκευών.

Με το υπόμνημα που κατέθεσε η Επιτροπή, προσπαθεί κυρίως να αποδείξει το μη επιστημονικό χαρακτήρα των συσκευών αυτών.

Όσον αφορά την *πρώτη* προβαλλόμενη *αιτίαση* (παράβαση του άρθρου 190), η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ειδικότερα ότι στην επίδικη απόφαση, αφενός, η Επιτροπή παραπέμπει απλώς χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση στη γνώμη ομάδας εμπειρογνωμόνων και, αφετέρου, διαπιστώνει χωρίς καμία αιτιολογία ότι « οι συσκευές αυτού του είδους χρησιμοποιούνται κυρίως για μη επιστημονικές δραστηριότητες », πράγμα που δεν συνιστά παρά επικουρικό κριτήριο εκτιμήσεως στο οποίο η Επιτροπή μπορεί να καταφύγει μόνον αν δεν είναι δυνατή η συναγωγή σαφούς συμπεράσματος ως προς τον επιστημονικό ή μη επιστημονικό χαρακτήρα συσκευής.

Διευκρινίζω ευθύς αμέσως ότι η ερμηνεία της ιεραρχήσεως των κριτηρίων εκτιμήσεως στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα είναι σύμφωνη με το άρθρο 5 του κανονισμού 2784/79, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο το οποίο, με τις δύο ιδίως αποφάσεις Nicolet της 7ης Μαρτίου 1985 (στις υποθέσεις 6/84 και 30/84, Συλλογή 1985, σσ. 759 και 771), έκρινε ότι « η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να προβεί σε ακριβή ανάλυση των αντικειμενικών τεχνικών χαρακτηριστικών της οικείας συσκευής για να εκτιμήσει τον επιστημονικό ή μη επιστημονικό χαρακτήρα της. Μόνον αν η εξέταση αυτή δεν επιτρέπει τη συναγωγή αναμφισβητήτων συμπερασμάτων πρέπει να

εξετασθούν οι σκοποί για τους οποίους οι συσκευές αυτού του είδους χρησιμοποιούνται γενικά στην Κοινότητα » (σκέψη 12).

Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα αρνείται κάθε σημασία στη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με τη χρήση των συσκευών για μη επιστημονικούς σκοπούς, για το λόγο ότι η Επιτροπή, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεώς της, δεν προέβη σε ορθή εφαρμογή του πρώτου κριτηρίου εκτιμήσεως. Η άποψη αυτή της προσφεύγουσας συμφωνεί επίσης με τη νομολογία του Δικαστηρίου το οποίο, με τις αποφάσεις στις ανωτέρω υποθέσεις 6/84 και 30/84, έκρινε ότι « εφόσον η Επιτροπή δεν προέβη σε νομότυπη εφαρμογή του κυρίου κριτηρίου, δεν μπορεί να στηρίξει την απόφασή της στο δεύτερο λόγο που αρύεται από τη χρήση των συσκευών του είδους αυτού » (σκέψη 17).

Πώς έχουν τα πράγματα στην παρούσα υπόθεση; Στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 82/586 η Επιτροπή διαπιστώνει ότι « σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού 2784/79, ομάδα εμπειρογνωμόνων αποτελούμενη από εκπροσώπους όλων των κρατών μελών συνήλθε στις 2 Ιουλίου 1982 στο πλαίσιο της Επιτροπής Δασμολογικών Ατελειών προς το σκοπό της εξετάσεως της προκειμένης περιπτώσεως », προσθέτει δε στην τρίτη αιτιολογική σκέψη ότι « από την εξέταση αυτή συνάγεται ότι η εν λόγω συσκευή είναι ένας αναλυτής σημάτων· ότι δεν έχει αντικειμενικά χαρακτηριστικά, τα οποία να την καθιστούν κατάλληλη για την επιστημονική έρευνα ... ».

Ομολογώ ότι η αιτιολογία αυτή είναι μάλλον συνοπτική και λακωνική, αλλά επαρκής βάσει της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου. Πράγματι, με την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1984 στην υπόθεση 185/83 (Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie, Συλλογή 1984, σ. 3623), το Δικαστήριο έκρινε, όσον αφορά μία τόσο συνοπτική αιτιολογία, ότι « ανταποκρίνεται στις ελάχιστες απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη που έχουν μετάσχει στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων και γνωρίζουν επαρκώς τις λεπτομέρειες της υποθέσεως, ώστε να είναι σε θέση να εκτιμήσουν το περιεχόμενο της απόφασης, και ότι η εν λόγω απόφαση περιέχει επίσης τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να μπορέσουν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα να εκτιμήσουν αν η απόφαση πάσχει από ελάττωμα λόγω πρόδηλης πλάνης ή καταχρήσεως εξουσίας » (σκέψη 39). Το Δικαστήριο πρόσθεσε ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν άλλωστε να προσφύγουν ανά πάσα στιγμή σε εθνικό δικαστήριο, το οποίο μπορεί ενδεχομένως να αποφασίσει να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα. Κατά τον τρόπο αυτό ενήργησε η προσφεύγουσα στην προκειμένη περίπτωση.

Μια σύντομη παραπομπή στην ίδια απόφαση αρκεί για να απορρίψουμε επίσης τη *δεύτερη αιτίαση* που προβάλλει η προσφεύγουσα, δηλαδή την παραβίαση του *δικαιώματος ακροάσεως*. Το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι ο κανονισμός 2784/79 δεν προβλέπει ούτε τη συμμετοχή του αιτούντος τη χορήγηση απαλλαγής στην εξέταση που διενεργείται από την Επιτροπή Δασμολογικών Ατελειών ούτε δικαίωμα ακροάσεως του αιτούντος πριν εκδώσει η Επιτροπή την απόφαση, με την οποία διαπιστώνει ότι το όργανο ή η συσκευή συγκεντρώνει ή όχι τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να εισαχθεί ατελώς (σκέψη 20), προσθέτει δε στη συνέχεια ότι η απόφαση αυτή απευθύνεται μόνο στα κράτη μέλη και ότι σύμφωνα με τη Συνθήκη δεν απαιτείται καν δημοσίευσή της, και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει αξίωση να της γνωστοποιήσει η Επιτροπή στοιχεία στα οποία στήριξε την απόφασή της.

Πρέπει επιπλέον να διαπιστωθεί ότι η εταιρία γερμανικού δικαίου Nicolet Instrument GmbH δεν συμμετέσχε κατά κανένα τρόπο στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως 82/586 της Επιτροπής. Η απόφαση αυτή πράγματι ελήφθη με την ευκαιρία εισαγωγής συσκευής του ίδιου τύπου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε κατά την προφορική διαδικασία ότι όλα τα έγγραφα σχετικά με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εν λόγω συσκευής, τα οποία κατέθεσε ο εισαγωγέας στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, διαβιβάστηκαν σ' αυτή καθώς και στα μέλη της Επιτροπής Δασμολογικών Ατελειών.

Τέλος, η εταιρία Nicolet Instrument GmbH μπόρεσε να χρησιμοποιήσει κάθε πρόσφορο μέσο για την άμυνά της, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο.

Όσον αφορά τις δύο πρώτες προβαλλόμενες αιτιάσεις, η άποψη της προσφεύγουσας όσον αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 1983 στην υπόθεση 294/81, Control Data (Συλλογή 1983, σ. 911), δηλαδή ότι η τότε επίδικη απόφαση κρίθηκε ανίσχυρη ακριβώς λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και μη ακροάσεως του ενδιαφερομένου, είναι εσφαλμένη.

Αφενός, όπως προκύπτει σαφώς από τη σκέψη 17 της αποφάσεως αυτής, το Δικαστήριο απέρριψε ρητά τον προβληθέντα λόγο ακυρώσεως ότι η διαδικαστική πρακτική της Επιτροπής ήταν ανεπαρκής διότι δεν παρείχε ούτε τη δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων ούτε τη δυνατότητα ακροάσεως των ενδιαφερομένων. Αφετέρου, ο καθοριστικός λόγος για την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως δεν ήταν η ανεπαρκής αιτιολογία αλλά μάλλον η εσφαλμένη αιτιολογία, υπό την έννοια ότι το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τα *ιδιαίτερα αντικειμενικά χαρακτηριστικά των υπό εξέταση συσκευών*, όπως έχει την υποχρέωση σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική ρύθμιση (σκέψη 31). Το ίδιο το Δικαστήριο επιβεβαίωσε την ερμηνεία αυτή με την απόφαση της 2ας Μαΐου 1985 στην υπόθεση 81/84 (Deutsche Forschungs- und Versuchsanstalt für Luft- und Raumfahrt, Συλλογή 1985, σ. 1277), με την οποία αναγνώρισε την ισχύ αποφάσεως της οποίας η αιτιολογία είχε την ίδια ακριβώς διατύπωση με την αιτιολογία της αποφάσεως 82/586, διαπιστώνοντας ότι, αντίθετα προς την υπόθεση 294/81, από τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου δεν προέκυψε κανένα νέο στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση στην οποία προέβη η Επιτροπή (σκέψη 16).

Φθάνουμε έτσι στην *τρίτη αιτίαση* την οποία προβάλλει η προσφεύγουσα, δηλαδή την πλάνη περί την εκτίμηση. Η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου είναι σαφής: δεν εναπόκειται σ' αυτό να διαπιστώσει τον επιστημονικό ή μη επιστημονικό χαρακτήρα των οικείων συσκευών, αλλά οφείλει απεναντίας να ελέγξει αν τα κριτήρια που εφήρμοσε η Επιτροπή είναι σύμφωνα με την κοινοτική ρύθμιση και αν, κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του προϊόντος το οποίο αφορά η επίδικη απόφαση (βλέπε ανωτέρω απόφαση 294/81, σκέψη 19).

Το Δικαστήριο μπορεί να αμφισβητήσει το περιεχόμενο αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Δασμολογικών Ατελειών μόνο σε περίπτωση προφανούς πλάνης περί τα πράγματα ή το δίκαιο ή σε περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1983 στην υπόθεση 216/82, Universität Hamburg κατά Hauptzollamt Hamburg-Kehrwieder, Συλλογή 1983, σ. 2771, σκέψη 14).

Με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1985 στην υπόθεση 234/83, Gesamthochschule Duisburg κατά Hauptzollamt München-Mitte (Συλλογή 1985, σ. 327), το Δικαστήριο διευ-

κρίνισε ότι οι επιστημονικές δραστηριότητες, για τη διενέργεια των οποίων πρέπει να είναι ιδιαίτερα κατάλληλα τα όργανα ή οι συσκευές, είναι εκείνες που « αναφέρονται στην απόκτηση και στην εμβάθυνση επιστημονικών γνώσεων » (σκέψη 32), αφού παρατήρησε προηγουμένως ότι « το κριτήριο αυτό (της " ειδικής καταλληλότητας ") απαιτεί απλώς και μόνο το όργανο ή η συσκευή να είναι κατ' αρχάς κατάλληλη για επιστημονικές δραστηριότητες χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα να είναι κατάλληλη επίσης, μολονότι δευτερευόντως, και για άλλους σκοπούς, όπως παραδείγματος χάριν για βιομηχανική εκμετάλλευση » (σκέψη 27).

Από την εν λόγω ανάγκη αντικειμενικής εκτιμήσεως το Δικαστήριο συνάγει ότι « το γεγονός και μόνο ότι το όργανο ή η συσκευή χρησιμοποιείται, στη βιομηχανία ή αλλού, για εμπορικούς σκοπούς δεν αποκλείει κατ' ανάγκη τον επιστημονικό του χαρακτήρα, κατά την έννοια του κανονισμού 1798/75, και, κατά συνέπεια, το δικαίωμα παροχής της δασμολογικής ατέλειας που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό, εφόσον πληρούνται επίσης οι λοιπές απαιτούμενες προϋποθέσεις » (απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 1978 στην υπόθεση 72/77, Universiteitskliniek Utrecht κατά Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Rec. 1978, σ. 189, σκέψη 18).

Ομοίως, η γενική διαπίστωση στην οποία προβαίνει η Επιτροπή στη σελίδα 4 των παρατηρήσεών της, κατά την οποία από την τελωνειακή διασάφηση προκύπτει ότι η εν λόγω συσκευή χρησιμοποιείται επίσης στην εφαρμοσμένη ιατρική, δεν μπορεί να είναι καθοριστική για να εκτιμηθεί αν η συσκευή είναι κυρίως κατάλληλη για την πραγματοποίηση επιστημονικών δραστηριοτήτων.

Απόκειται αντίθετα στις αρμόδιες εθνικές αρχές να εξετάσουν για κάθε συσκευή χωριστά, για την οποία ζητείται δασμολογική ατέλεια, αν εισάγεται αποκλειστικά για μη εμπορικούς σκοπούς (άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1798/75, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1027/79).

Δεν φαίνεται όμως, εκ πρώτης όψεως, ότι αυτό συμβαίνει όσον αφορά τη συσκευή που αγόρασε η Πανεπιστημιακή Νευρολογική Κλινική του Κιέλου, δεδομένου ότι στην τελωνειακή διασάφηση, η προβλεπόμενη χρήση της συσκευής αυτής περιγράφηκε ως εξής: « εντατική χρήση στην κλινική ιατρική ... »

Αντίθετα, η συσκευή που αγόρασε το Ινστιτούτο Ιατρικών Ερευνών Max-Planck της Χαϊδελβέργης φαίνεται εκ πρώτης όψεως ότι πληροί την προϋπόθεση του προορισμού της « για επιστημονική έρευνα που διενεργείται χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό » (άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού).

Μένει να εξετασθεί αν η συσκευή αυτού του τύπου, « λόγω των αντικειμενικών τεχνικών χαρακτηριστικών της και των αποτελεσμάτων που επιτρέπει να επιτευχθούν, είναι κατάλληλη... κυρίως για την πραγματοποίηση επιστημονικών δραστηριοτήτων » (άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού).

Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2784/79 της Επιτροπής, « ως αντικειμενικά τεχνικά χαρακτηριστικά οργάνου ή επιστημονικής συσκευής νοούνται εκείνα τα οποία, ως εκ της κατασκευής του εν λόγω οργάνου ή της συσκευής ή ως εκ των εφαρμογών στις οποίες χρησιμοποιήθηκε (ως εκ των προσαρμογών τις οποίες υπέστη) σε σχέση με ένα όργανο ή συσκευή συνήθους τύπου, επέτρεψαν σ' αυτό να πραγματοποιήσει (επιτρέπουν σ' αυτό να επιτυγχάνει) επιδόσεις υψηλού επιπέδου, οι οποίες δεν απαιτούνται για την εκτέλεση εργασιών βιομηχανικής ή εμπορικής εκμεταλλεύσεως ».

Στις γραπτές παρατηρήσεις της και κατά την προφορική διαδικασία, η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή εξέταση των διαφόρων αντικειμενικών χαρακτηριστικών των συσκευών αυτού του τύπου. Διαπίστωσε ότι όλα τα χαρακτηριστικά αυτά, ή τουλάχιστον σχεδόν όλα, αντιστοιχούν προς τα χαρακτηριστικά μεγάλου

αριθμού άλλων συσκευών που διατίθενται στην αγορά και ότι δεν επιτρέπουν την επίτευξη ιδιαιτέρων επιδόσεων που είναι κανονικά αναγκαίες για την πραγματοποίηση αποκλειστικά επιστημονικών δραστηριοτήτων.

Όσον αφορά ειδικότερα τα χρονικά όρια απαντήσεως (« zeitliche Auflösungsgrenze ») στα οποία αναφέρεται η έκθεση πραγματογνωμοσύνης που προσκόμισε η προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη βοήθεια επικουρικής συσκευής, η οποία δεν εισήχθη στην προκειμένη περίπτωση, και ότι οι επιδόσεις που επιτυγχάνονται με τον κανονικό τύπο της συσκευής είναι αναγκαίες για μεγάλο αριθμό εφαρμογών, ακόμη και εμπορικού χαρακτήρα.

Από τις ανωτέρω παρατηρήσεις προκύπτει ότι η Επιτροπή ούτε υπέπεσε σε προφανή πλάνη περί τα πράγματα ή περί το δίκαιο ούτε διέπραξε κατάχρηση εξουσίας.

III — Συμπέρασμα

Προτείνω συνεπώς στο Δικαστήριο να δώσει την ακόλουθη απάντηση στο Finanzgericht της Έσσης:

Από την εξέταση της αποφάσεως 82/586 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1982, δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος της.